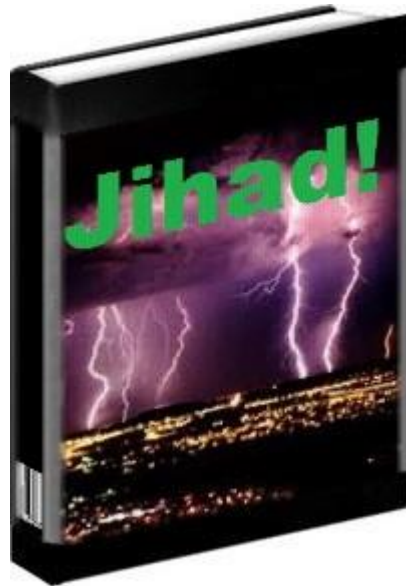

Islamiseringsprocessen i europeiska länder

I översättning av Demokratibloggen

Så här blir det om vi inte förbjuder islam över hela Europa. Islamiseringen går inte att hejda med några lagar – Islam måste ovillkorligen förbjudas!

Bakgrund

Det islamiska övertagandet av länder eller en region i landet – är beroende av den relativa proportionen av muslimer jämfört med icke-muslimer, och/eller inflytandet av militanta muslimer i den muslimska populationen.

En högre proportion muslimer i populationen – eller tillväxten av antalet militanta bland muslimer (även då muslimerna är en mindre del av populationen), driver den politiska utvecklingen en särskild väg. En framgångsrik assimileringprocess kan förändra den vägen men det verkar inte finnas några absoluta exempel ännu på en sådan process.

Vi behöver teorier som beskriver (senare också förklarar) den politiska utvecklingen i ett land med en ökande muslimsk minoritet (eller en växande militans bland den muslimska populationen) och vilket land har inte en strategi mot islam.

En preliminär version av en teori (koncentration på delar av konflikten mellan politisk (traditionell) islam och inhemska icke-muslimska styrkor) presenteras nedan. På grund av den beskrivningen av den politiska processen formulerar vi sedan (sekt. 2) strukturen av en föreskrivande teori (en praxis modell) som kan stoppa den här processen och därmed undvikas.

I sekt. 4. 1-12 fylls sedan den här modellen med innehåll, och en integrerad politik som bevarar traditionella rättigheter i ett europeiskt land beskrivs i alla sina delar och detaljer.

Det är vår förhoppning att dessa detaljerade förslag till politik om olika områden av livet i samhället omsorgsfullt kommer att diskuteras av alla intresserade bloggare på detta forum. Resultaten kommer senare att tjäna som delar av en övergripande politik som kan tjäna som ett exempel för många politiska partier i Europa, som under kommande decennier finner det nödvändigt att formulera sin politik om hur man bevarar det fria samhället.

Genom att visa ett omfattande och detaljerat förslag till politik blir det möjligt att påverka strukturen på den diskussionen och sätta grundparametrar för debatten i hundratals partier eller organisationer i Europa.

Processen och dess faser

Den grundläggande utvecklingsprocessen verkar följa ett mönster där åtta faser kan skönjas. Dessa faser beskrivs nedan, men bara i korthet. Senare kommer en mer omfattande beskrivning att ges ut. Ett underliggande antagande är att en växande muslimsk minoritet tillåter radikala islamister att påverka en ökande del av befolkningen i landet.

Innehållet i de traditionella islamiska doktrinerna som erkänns av alla fyra skolor av islam att vara gällande är (olika tolkningar skiljer givetvis mellan dem), verkar stödja tolkningarna från de radikala islamisterna angående många angelägenheter. Detta är förmodligen huvudanledningen till passiviteten och tystnaden hos de så kallade "moderata" muslimerna, som inte har en övergripande teoretisk doktrin att luta sig mot.

En annan anledning kan vara att många, eller de flesta, "moderater" delar samma mål som de radikala islamisterna men opponerar bara mot några av deras metoder. Rädsla för repressalier kan också vara orsaken till deras passivitet. De radikala har också ett starkt internationellt stöd, inklusive finansiellt stöd.

På grund av vår empiriska kunskap om den politiska utvecklingen i muslimska länder, attityden i många frågor för muslimer i Europa och andra delar av information, tex deras reaktioner under de första fem åren i kriget mot terrorn kan man göra en god prognos. Under de kommande decennierna kommer ett stort antal exempel från Europa att kasta ljus över de olika faserna och dess innehåll.

a. Startpunkten är ett västsamhälle med normal utveckling, inbördes fred, tillfredsställande ekonomisk tillväxt, normala brottnivåer, och förändringar i regeringen på grund av demokratiska val. Antalet muslimer i befolkningen är mycket låg, och deras inflytande på samhället är försumbart.

Aktuella exempel: Finland och de baltiska staterna.

b. En initial fas när proportionen muslimer fortfarande är ganska liten, olika områden i immigranternas liv har i praktiken lämnats där hän av myndigheterna. Detta tillåter förtryck av flickor och kvinnor i många muslimska familjer.

Öppna eller dolda hedersmord som tvingar fram vissa regler för beteendet hos den muslimska minoriteten sker då och då. Ett högt födelsetal bland muslimer och en hög invandringsnivå från muslimska länder stöds inom det muslimska samfundet.

Förekommande förslag att införa Sharia i olika angelägenheter, som att erkänna muslimska helgdagar presenteras. En annan karaktäristik är ökade nivåer av brott som motiveras av attityder som ofta har samband med jihad, t.ex. en ökad våldtäktsgrad på icke-muslimska kvinnor.

Våldtäkter som utförts av muslimska män i Norge mot icke-muslimska kvinnor är många gånger fler än våldtäkter av icke-muslimska män. Våldtäktsfrekvensen i tex Oslo per capita sägs vara mer än fem gånger högre än i New York City.

Och två tredjedelar av dessa våldtäkter begås av invandrare även då de fortfarande är en ganska liten del av samhället. Detta reflekterar inte endast de dysfunktionella relationerna mellan könen i den muslimska delen av samhället utan är också ett tecken på en tidig "lättversion" av jihad tänkande i landet. Vålgörenhet, stöder inklusive kreditkortsbrott används för att samla in pengar för global jihad.

Aktuella exempel: USA, Sverige, Norge, Danmark.

c. Förberedelser för jihad: Påbörjande av geografiska förbjudna zoner för polisen och tjänstemän för offentlig administration. Frekventa fysiska attacker och även enstaka mord på polismän eller personer som opponerar mot islam; Dödshot mot oppositionella är vanliga. En ökande egendomsförstörelse, influerat av de radikala imamerna och jihadisterna.

Förutom frekventa förslag att introducera sharia lagar finner vi etablerad "privata" shariadomstolar på vissa områden, som dömer i angelägenheter av speciellt intresse för muslimer. Olika angrepp mot ägodelar för att finansiera påbörjandet av en inhemsk jihad rörelse.

Aktuella exempel: Frankrike; en början i England, Holland, Sverige (Malmö).

d. Start på jihad: Mord på individuella polismän eller aktiva anti-muslimer med särskilt tät förekomst, som bär fram ett uppenbart politiskt budskap. En organiserad landsomfattande islamiströrelse uppträder, och vissa moskéer börjar återgå från liberala versioner av islam som användes som illusion under de initiala stegen (1-3).

Etablerandet av definitiva förbjudna zoner där militanta beskattar bolag och individer;
Utpressning av individer utanför dessa områden.

Frekvent användning av inofficiella (eller nu kanske även officiella) shariadomstolar som ett substitut för ordinarie domstolar i de "befriade" områdena. Miliser börjar formas bland icke-muslimska grupper i samhället. Nationalistiska icke-jihad partier växer snabbt i betydelse i det politiska livet; Utvandringen av europeiska medborgare från landet ökar signifikant.

Aktuella exempel: Början i Frankrike.

e. Utveckling av jihad: Frekventa mord på polismän, lärare och välkända individer som opponerar mot politisk islam. Fysiska strider mellan grupper av islamister och polismän, och även tillfälliga eldstrider runt- och utanför gränserna till de "befriade områdena".

Militanta börjar öppet visa vapen och deklarerar långtgående politiska mål, tex att ta över en region eller hela landet. De liberala västliga versionerna av islam försvinner fullständigt i många moskéer när det nu är av mindre intresse för islamisterna att luras, och de radikala sätter mer tryck på moskéer som fortfarande är moderata.

Miliser från icke-muslimska grupper växer i styrka och börjar ta del av striderna. En ökande fysisk separation mellan olika religiösa grupper i samhället. Nivån på utvandringen börjar bli ett nationellt problem. Passiva regeringar och passiva politiska partier ersätts av hårdföra nationalistiska partier.

Aktuellt exempel: södra Thailand

f. Jihad: Uppror görs också av statens militära styrkor mot större grupper av islamister i reguljära militära strider. Ett nationellt hemvärn organiseras för att försöka förhindra privata miliser att växa och ta över huvudansvaret att skydda de inhemska medborgarna.

Kampanjer från den islamiska rörelsen att övertyga media och befolkningen om deras rätt att dominera vissa områden av landet som utsetts till att vara muslimskt; Konstanta mord och kidnappningar av opponenter och välkända personer.

Tvång mot unga muslimska män att ta del av jihad. Reguljär beskattning av folk i de befriade områdena och utpressning mot medborgare utanför dessa områden; Några muslimska grupper hjälper regeringen, medan andra deklarerar neutralitet.

Aktuellt exempel: Filippinerna

g. Jihad till inbördeskrig: Storskaliga militära strider när inrikes trupper bekriagar de islamiska rörelsernas mål att dominera en geografisk region, eller landet. Miliser i det nationella hemvärdet kompletterar armén. Vidsträckta avrättningar, terror, grymheter, misshandel och vidsträckt demolering härskar i tätorterna. Definitiv separation mellan muslimer och icke-muslimer leder till storskaliga rörelser av befolkningen.

Grannländerna kommer de europeiska medborgarna till hjälp i det specifika landet, med som sista utväg – väpnad assistans. Grannar eller NATO blir i vissa fall tillfrågade av regeringen i landet att intervensera militärt för att hjälpa till i kriget.

Exempel: Libanon under 1970-talet till slutet av 1980-talet

Segev för de europeiska styrkorna (A), eller segev för islam (B)

(A) Ett möjligt slutresultat av inbördeskriget som resulterar i en segev för den inhemska befolkningen kommer att bli ett totalt förbud mot traditionell islam från ett specifikt land. Vidsträckt utvandring/deportering och storskalig konvertering av muslimer i landet.

(B) En segev för islam kommer att tillämpa alla regler för ett segerrikt islam. Traditionell islam kommer att ersätta alla liberala västliga versioner av islam som har växt i landet men fortfarande saknar någon teoretisk bas och riktig doktrin.

Massiva exproprieringar över nationen, slaveri av erövrade kvinnor, fortsatt slakt på icke-kristna och kristna kända för att ha motsatt sig islam och av moderata muslimer som initialt försöker skydda icke-muslimerna, mord på minoriteter, t.ex. homosexuella. En muslimsk diktatur utan demokrati liknande de religiösa diktaturerna i Mellanöstern, etableras.

Sharialagarna är grunden för den nya konstitutionen och lagarna i landet. Institutionen med dhimmitude introduceras och kommer att reglera livet för kristna och judar. Resten av befolkningen kommer sakta att elimineras. BNP går successivt ner till mindre än 50 % av sin tidigare nivå, och en obetydlig tillväxt sker endast under goda år.

En preliminär diskussion om några faser

Om regeringen i ett europeiskt land under kommande decennier visar ovilja att skydda sina medborgare från intrånget av islamister kommer denna attityd förr eller senare att leda till våldsamma konflikter mellan de traditionella eller nya politiska anti-jihad styrkorna och den radikala islamistiska rörelsen.

Det verkar högst troligt att utvecklingen av faserna 2-3 kan vara under en lång tid i samhällen med starka demokratiska traditioner, ett bra utbildningssystem, och en från början ganska homogen etnisk population. Infiltrationen och spridningen av den politiska islams värderingar bland icke-muslimer och moderata muslimer kommer sedan under en lång period att utföras huvudsakligen utan våldsamma medel.

Metoderna för denna missionärsverksamhet och för-revolutionärt arbete under faserna 2-4 visar ett mönster som kommer att analyseras senare. Detta arbete är ofta strukturerat enligt principerna från till exempel det Muslimska Brödrskapet för att expandera politisk islam till de europeiska länderna.

Denna tillväxt av islamiskt inflytande kan motverkas av särskilda lagar och principer. Acceptansen av sådana lagar och regler av majoriteten kommer förmodligen i många länder att vara beroende av hur långt ett land har avancerat mot våldsamma konflikter mellan befolkningsgrupperna. Godtrogna socialister och anti-västliga partier i ett Västland kan besluta att inte stoppa glidningen utför branten mot mer och mer våld.

De vill hindra användandet av de hårda metoder som kan stoppa resan mot ett inbördeskrig. Men förr eller senare – om de traditionella partierna inte vill skydda sin inhemska befolkning mot den pågående expansionen av radikala islamiska krav och handlingar – kommer den inhemska befolkningen att skifta sina politiska preferenser till nationalistiska partier.

Det är ett tecken på verklig svaghet om traditionella politiska partier inte korrekt kan handskas med den nya faran. Om de inte kan det och nya politiska krafter tar makten så kommer skyddsåtgärder att verkställas i dessa länder. De politiska åtgärderna kommer att eliminera möjligheten för en o-integrerad muslimsk befolkningsgrupp att ta över och dominera landet politiskt och religiöst.

Så det är inte så mycket en fråga om åtgärderna i sektion 2 och 4 kommer att tillämpas. Huvudfrågan är istället *när*. Kommer en massa inbördes stridigheter – kanske även ett uppror – hända innan definitiva åtgärder vidtas? Kommer en massa värdefull tid, ett stort antal liv, och stora mängder välfärd att förslösas innan dagens politiker förstår vad som verkligen är på gång, eller kommer förändrade och korrekta åtgärder att vidtas?

De föreslagna principerna kommer att stoppa utvecklingen mot allt mer inflytande för traditionell islam och våld, och slutligen uppror och kanske inbördeskrig. De kommer att leda till att muslimerna integreras i samhället med värderingar som motstår traditionell – och därför politisk islam.

Et exceptionellt fall är att faserna 4-5 mer eller mindre har förbikopplats och muslimer tillåts växa för att bli majoritet i landet. När de känner sin nya makt kommer den nya regeringen sedan snart att ta bort friheter och mänskliga rättigheter för icke-muslimer.

Detta sliter sönder banden mellan medborgarna i landet och den ursprungliga befolkningen kommer att försvara sina urgamla värderingar om frihet, och ett uppror och senare inbördeskrig blir följden. Men regeringen kommer i det fallet att favorisera radikal islam, och det förlamar i sin tur armén.

De europeiska officerskårerna och officerarna utan fullmakt har ännu inte blivit ersatta. Icke-muslimer kommer senare enligt reglerna för dhimmitude inte att tillåtas ha vapen, eller bli en del av de väpnade styrkorna; Kriget kommer att utföras av milisförband.

En lugn och ordningsam transformering till dhimmitude för den icke-muslimska delen av befolkningen kombinerad med vidsträckt emigration av europeer är osannolik. Så även i dessa omständigheter med en muslimsk majoritet kommer inbördeskrig att utbryta, och muslimer och icke-muslimer i olika europeiska länder kommer att intervensera och hjälpa varandra.

Var och en av faserna ovan förtjänar sin egen detaljerade beskrivning och analys.

<http://www.islam-watch.org/NoSharia/PreventEuropeIslamization1.htm>

Islamiseringsprocessen för västliga länder från 1% till 100%

Den konstanta processen av ett lands islamisering börjar med små frågor och specifika krav/anspråk, utvecklas och ökar progressivt med ökningen av den muslimska procentdelen för ett land. Första satsen med krav är märkbara redan när den muslimska populationen är vid 1% och ökar till de blir 90 och sedan 100%

Historiska fallstudier är Libanon, Kosovo, Kashmir, Egypten etc.

När de politiskt korrekta (kulturmarxister/multikulturalister) går med på "de skäliga" muslimska kraven för "sina religiösa rättigheter" så får de också de andra komponenterna med på köpet. Så här fungerar det (Källa procentsatser CIA: The World Fact Book (2007)).

Från 1-5%

Så länge den muslimska populationen förblir runt 1% i varje givet land så kommer de att anses som en fredsälskande minoritet och inte som ett hot mot någon. De kommer faktiskt att presenteras i artiklar och filmer, blir stereotyper för sin färgstarka egenhet:

Vid 2% och 3% börjar de omvända andra etniska minoriteter och missnöjda grupper med stor rekrytering från fångelser och bland gatugång:

Från 5-10%

Från 5% och mer utövar de ett våldsamt inflytande i proportion till deras procentandel av befolkningen.

De kommer att kräva introduktion av halal (rent enligt islamisk standard) kött, därmed försäkras man matberedningsjobb för muslimer. De kommer att öka pressen på snabbköpskedjorna för att få fram det på hyllorna – tillsammans med hot för dem som inte lyder. (Förenta Staterna).

Vid den punkten kommer de att arbeta för att få regeringen att styra sig själva under Sharia, den islamiska lagen. Det slutliga målet för islam är inte att konvertera hela världen men att etablera Sharia lagar över hela världen.

Från 10-20%

När muslimerna når 10% av befolkningen kommer de att öka laglösheten som ett sätt att klaga på sina villkor (Paris --bilbränder). Alla icke-muslimska handlingar som kränker islam kommer att resultera i upplopp och hot (Amsterdam – Muhammed-teckningarna).

Guyana -- Muslimer 10%

India -- Muslimer 13,4%

Israel -- Muslimer 16%

Kenya -- Muslimer 10%

Ryssland -- Muslimer 10-15%

Efter att ha nått 20% kan man förvänta svåra upplopp, jihadistiska milisformationer, sporadiska mord och kyrko- och synagoga-bränder:

Etiopien -- Muslimer 32,8%

Från 40-60%

Vid 40% finner man vidsträckta massakrer, kroniska terrorattacker och pågående milis-krigföring:

Bosnia -- Muslimer 40%

Chad -- Muslimer 53,1%

Libanon -- Muslimer 59,7%

Från 60-80%

Från 60% kan man förvänta sig förföljelser av icke-troende och andra religioner, sporadisk etnisk rensning (folkmord), användandet av Sharia lag som vapen och Jizya, skatten på otrogna:

Albanien -- Muslimer 70%

Malaysia -- Muslimer 60,4%

Qatar -- Muslimer 77,5%

Sudan -- Muslim 70%

Från 80-100%

Efter 80% kan man förvänta sig att staten utför etnisk rensning och folkmord:

Bangladesh -- Muslimer 83%

Egypten -- Muslimer 90%

Gaza -- Muslimer 98,7%

Indonesien -- Muslimer 86,1%

Iran -- Muslimer 98%

Irak -- Muslimer 97%

Jordanien -- Muslimer 92%

Marocko -- Muslimer 98,7%

Pakistan -- Muslimer 97%

Palestine -- Muslimer 99%

Syria -- Muslimer 90%

Tajikistan -- Muslimer 90%

Turkiet -- Muslimer 99,8%

Förenade Arabemiraten -- Muslimer 96%

100% kommer att visa freden i 'Dar-es-Salaam' – det islamiska fredens hus – det antas kunna vara fred nu eftersom alla har blivit muslimer:

Afghanistan -- Muslimer 100%

Saudi Arabia -- Muslimer 100%

Somalia -- Muslimer 100%

Jemen -- Muslim 99,9%

Naturligtvis är inte det fallet. För att tillfredsställa sin blodtörst börjar muslimerna sedan döda varandra av skilda anledningar (arabisering är en anledning[1]).

“Innan jag fyllt nio hade jag lärt mig de grundläggande föreskrifterna för ett arabiskt liv. Det var jag mot min bror; jag och min bror mot vår far; min familj mot våra kusiner och klanen; klanen mot stammen; och stammen mot världen och alla oss mot de otrogna. – Leon Uris, 'The Haj'”

Det är bra att hålla i minnet att i många, många länder, såsom Frankrike, är de muslimska populationerna centrerade runt ghetton baserat på deras etnicitet. Muslimer som helhet integrerar inte i samhället. Därför utövar de mer makt än deras nationella medeltal indikerar.

100% betyder att alla icke-muslimer har blivit utrotade, emigrerat från landet eller har konverterat till islam.

Definitionen på en islamisk förbjuden zon

Kulturmarxister vill påstå att det inte finns något sådant som en islamisk förbjuden zon någonstans i världen, kanske förutom i Waziristan (i Pakistan). Detta är naturligtvis propaganda eftersom vi vet det faktum att det finns tusentals islamiska förbjudna zoner över hela Europa, i närheten av våra större städer.

Det finns mer än 800 islamiska förbjudna zoner i Frankrike ensamt och fler än 30 i Norge. Antalet korrelerar med proportionen muslimer i ett område/ghetto/enklav. Och antalet förbjudna islamiska zoner i Västeuropeiska städer ökar för varje dag.

Definition:

2008.1. Då icke-muslimska individer (speciellt ungdomar är sårbara) inte kan röra sig fritt utan omedelbar fara att bli överfallen, rånad, våldtagen, misshandlad, trakasserad (fysiskt eller psykiskt) av muslimska gäng eller individer.

2008.2. Då icke-muslimer inte kan uttrycka individualitet i alla fria former (inklusive religiös, sexuell, kulturell) utan omedelbar fara av att bli överfallen, rånad, våldtagen, misshandlad, trakasserad (fysiskt eller psykiskt) av muslimska gäng eller individer.

2008.3. Då fulla, lättklädda icke-muslimska flickor/kvinnor inte kan röra sig fritt efter mörkret utan omedelbar fara av att bli

överfallen, rånad, våldtagen, misshandlad, trakasserad (fysiskt eller psykiskt) av muslimska gäng eller individer.

Islamisering eller skapandet av islamiska förbjudna zoner är under utveckling från den första muslimska familjen som flyttar in i grannskapet. Så fort som denna första familj flyttar in påbörjas en progressiv dhimmitude för alla icke-muslimer som samhället till att börja med, av artighet (eller på grund av PK) väljer att visa speciell omtanke mot muslimerna (vi vill ju inte att de ska känna sig kränkta på något sätt, eller hur?).

Omtänksamheten/artigheten utvecklas till en otrevlig press för att ge muslimerna ett ökande antal förmåner. Islamiseringsprocessen börjar med kraven på halal-kött (1%) och slutar med folkmord (vid 50-80%), som flera hundra historiska exempel har visat.

Du kan inte resonera med islam. Islam slukar slutligen allt såvida det inte stoppas på ett bestämt sätt. Islamiseringsprocessen från 1% till 100% följer ett klassiskt och välkänt fördefinierat mönster som specificerades i tidigare avsnitt.

Om denna "första familj" hade blivit deporterad/ivägjad/dödad i islamiseringsprocessen så kunde skapandet av framtida islamiska förbjudna zoner undvikas; Islamiska krav leder till dhimmitude för icke-muslimerna.

Dhimmitude leder ALLTID till en punkt där icke-muslimer kapitulerar och flyttar ut från området eller blir systematiskt dödade på samma sätt som vi ser med de kristna/judiska/hinduiska/buddistiska minoriteterna i Irak, Iran, Turkiet, Egypten, Bangladesh, Indonesien och i mer än 30 andra länder/territorier.

Moralen i historien är; du kan inte resonera med islam, du kan bara isolera den.

*

